

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de avocatul Bondarencu Andrei în numele părții vătămate Miron Tatiana, de avocatul Negru Olesea în numele inculpatei Rotari (Perju) Liubovi, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Anenii Noi, sediul central din 25 martie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2019, în cauza penală, în privința lui

Rotari (Perju) Liubovi XXX, născută la XXX,
originară și domiciliată în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 28.06.2018 pînă la 25.03.2019;

Instanța de apel de la 15.04.2019 pînă la 12.06.2019;

Instanța de recurs de la 22.08.2019 pînă la 22.01.2020.

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 25 martie 2019, inculpata **Perju Liubovi** a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa, sub formă de 5 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea aplicată inculpatei, a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani, cu obligarea acesteia să nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

Acțiunea civilă înaintată de Miron Tatiana împotriva lui Perju Liubovi cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite, să hotărască instanța civilă.

2. Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond a constatat că, Perju Liubovi în perioada lunilor ianuarie-iunie 2016, avînd scopul de sustragere a bunurilor altei persoane, aflându-se în gospodăria Tatianeii Miron, amplasată în s. XXX, raionul Anenii Noi, folosindu-se de faptul, că nu este observată de nimeni, pe ascuns a sustras două uscătoare de păr în valoare de 16 euro fiecare, în valoare totală de 32 euro, 5 tigăi cu diametrul 22 cm în valoare de 15 euro fiecare, în valoare totală de 75 euro, un aparat de toastat pâine electric în valoare de 30 euro, o placă de păr în valoare de 15 euro, o plita electrică pentru pizza, în valoare de 100 euro, 24 de cuțițe din inox, în valoare de 2,5 euro, în valoare totală de 60 euro, 24 linguri inoxidabile în valoare de 2,5 euro fiecare, valoare totală de 60 euro, 24 furculițe inoxidabile în valoare de 2,5 euro fiecare, în valoare totală de 60 euro, 24 lingurițe inoxidabile de ceai în valoare de 2,5 euro fiecare, valoarea totală de 60 euro, 20 lingurițe inoxidabile în valoare de 2 euro fiecare, valoarea totală de 40 euro, 60 furculițe inoxidabile, în valoare de 2 euro fiecare, valoarea totală de 120 euro, 24 linguri inoxidabile, în

valoare de 2 euro fiecare, valoarea totală de 48 euro, un set de cuțite în valoare de 25 euro, 20 cuțite din metal inoxidabil în valoare de 2 euro fiecare, în valoare totală de 40 euro, 5 seturi de căni cu farfurioare, în valoare de 30 euro setul, în valoare totală de 150 euro, 5 seturi cănuțe și farfurioare pentru cafea, în valoare de 30 euro setul, în valoare totală de 150 euro, 10 căni de ceai cu volumul de 200 ml, în valoare de 2 euro fiecare, în valoare totală de 20 euro, 6 căni de cafea, de sticlă în valoare de un euro fiecare, în valoare totală 6 euro, 10 pahare de marca „bormoli”, cu volumul de 200 ml, în valoare de 2 euro fiecare, în valoare totală de 20 euro, 30 pahare de sticlă, cu volumul de 100 ml, în valoare de un euro fiecare, în valoare totală de 30 euro, 20 de fețe de perne, cu dimensiunea (70/70), în valoare de 5 euro fiecare, în valoare de 100 euro, 20 de fețe de perne, cu dimensiunea (60/60), în valoare de 5 euro fiecare, în valoare totală de 100 euro, 30 de fețe de perne, cu dimensiunea (50/50), în valoare de 2 euro fiecare, în valoare totală de 60 euro, 30 de șervete, cu dimensiunea (50/80), în valoare de 2 euro fiecare, în valoare totală de 60 euro, 80 de șervete, cu dimensiunea 50/80), în valoare de 2 euro fiecare, în valoare totală de 160 euro, 100 de șervete, cu dimensiunea (50/80), în valoare de 2 euro fiecare, în valoare totală de 200 euro, 40 de șervete, cu dimensiunea (50/80), în valoare de 2 euro fiecare, în valoare totală de 80 euro, 10 șervete pentru bucătărie, cu dimensiunea (40/60), în valoare de 4 euro fiecare, în valoare totală de 40 euro, 6 șervete pentru bucătărie, cu dimensiunea (40/60), în valoare de 4 euro fiecare, în valoare totală de 24 euro, 36 de șervete pentru bucătărie, cu dimensiunea (40/60), în valoare de 4 euro fiecare, în valoare totală de 144 euro, 5 cuverturi pentru pat în valoare de 16 euro fiecare, în valoare totală de 80 euro, 6 cuverturi groase pentru pat, în valoare de 20 euro fiecare, în valoare totală de 120 euro, 20 cuverturi subțiri, în valoare de 6 euro fiecare, în valoare totală de 120 euro, 15 cuverturi în valoare de 2 euro fiecare, în valoare totală de 180 euro, 20 cuverturi de bumbac, în valoare de 10 euro fiecare, în valoare totală de 200 euro, 6 cuverturi groase, în valoare de 50 euro fiecare, în valoare totală de 300 euro, 4 cuverturi cu broderii, în valoare de 80 euro fiecare, în valoare totală de 320 euro, 6 halate de baie mărimea M, în valoare de 30 euro fiecare, în valoare totală de 180 de euro, 12 seturi lingerie pentru pat în valoare de 25 euro fiecare, în valoare totală de 300 euro, 10 seturi lingerie pentru pat, în valoare de 20 euro fiecare, în valoare totală de 200 euro, 7 seturi lingerie pentru pat, pentru o persoană, în valoare de 15 euro fiecare, în valoare totală de 105 euro, 15 cearșafuri mari, în valoare de 20 euro fiecare, în valoare totală de 300 euro, 12 cearșafuri de mărime medie, în valoare de 20 euro fiecare, în valoare totală de 240 euro, 22 cearșafuri pentru o persoană, în valoare de 10 euro fiecare, în valoare totală de 220 euro, 15 cearșafuri, pentru 2 persoane, în valoare de 20 euro fiecare, în valoare totală de 300 euro, 12 cearșafuri de mărimi medie , în valoare de 20 euro fiecare, în valoare totală de 240 euro, 22 cearșafuri pentru o persoană, în valoare de 10 euro fiecare, în valoare totală de 220 euro, 4 cearșafuri mari, în valoare de 15 euro fiecare, în valoare totală de 60 euro, 46 fețe de perne, cu dimensiunea (50/80) în valoare de 5 euro fiecare, în valoare totală de 230 euro, 10 șervete de calitate superioară, cu dimensiunea (50/80), în valoare de 6 euro fiecare, în valoare totală de 60 euro, 7 șervete gofrate, cu dimensiunea (35/55) în valoare de 3 euro fiecare, în valoare totală de 21 euro, 25 șervete de baie, cu dimensiunea (80/140) în valoare da 12 euro care, în valoare totală de 300 euro, 10 șervete mari de baie, cu dimensiunea (80/1 valoare de 22,9 euro fiecare, în valoare totală de 229 euro, 20 de șervete, cu dimensiunea (50/100) în valoare de 11,9 euro fiecare, în valoare totală de 238 euro, 18 șervete, cu dimensiunea (50/100) în valoare

de 13 euro fiecare, în valoare totală de 234 euro, 6 șervete cu dimensiunea (50/100) în valoare de 13 euro fiecare, în valoare totală de 78 euro, șervete cu dimensiunea (50/100) în valoare de 13 euro fiecare, în valoare totală de 65 euro, 20 de șervete cu dimensiunea (35/55) în valoare de 5 euro fiecare, în valoare totală de 100 euro, 32 șervete mici în valoare de 2 euro fiecare, în valoare totală de 64 euro, 20 șervete, cu dimensiunea (50/100) în valoare de 3 euro, în valoare totală de 60 euro, 80 șervete, cu dimensiunea (50/100) în valoare de 6 euro fiecare, în valoare totală de 480 euro, 40 șervete cu dimensiunea (50/100) în valoare de 6 euro fiecare, în valoare de 240 euro, 40 șervete cu dimensiunea (50/100) în valoare de 6 euro fiecare, în valoare totală de 240 euro, 60 șervete cu dimensiunea de (50/100) în valoare de 6 euro fiecare, în valoare totală de 360 euro, un aparat pentru coacerea testului în valoare de 25 euro, 4 forme pentru copturi în valoare de 2.50 euro fiecare în valoare totală de 20 euro, 3 ștergere cu dimensiunea (50/90) în valoare de 5 euro fiecare, în valoare totală 15 euro, un ștergar cu dimensiunea (65/30) în valoare de 2 euro, 4 cearșafuri, în valoare de 250 lei fiecare, în valoare totală 1000 lei, o cuvertură cu dimensiunea (150/180) în valoare 100 lei, o cuvertură pentru fotoliu cu dimensiunea (60/135) în valoare de 50 lei; în total au fost sustrate bunuri materiale în valoare de 1 150 lei și 8 855 euro, care conform cursului oficial mediu a schimbului valutar al Băncii Naționale a R. Moldova la momentul comiterii infracțiunii, constituie 196 846,65 lei, cauzându-i proprietarului daune în proporții mari în valoare totală de 197 996,65 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Rotari (Perju) Liubovi a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (4) din Codul penal, și anume „Furtul”, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzare de daune în proporții mari.

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, avocatul Negru Olesea în numele inculpatei Rotari (Perju) Liubovi a depus apel, prin care a solicitat, casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă achitarea inculpatei de comiterea infracțiunii incriminate.

În motivarea apelului avocatul a invocat că, sentința o consideră neîntemeiată, or, faptei săvârșite de către inculpată, i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Astfel, Perju Liubovi, nu a recunoscut fapta care i se impută, iar drept rezultat al cercetării judecătorești, analizându-se probele prezentate de acuzare susține ca poziția sa nu a fost combătută. Inculpata a confirmat că careva bunuri a preluat din gospodăria familiei Miron Tatiana exercitându-și samavolnic dreptul său la recompensă pentru serviciile de îngrijire acordate.

Prin declarațiile sale, inculpata a declarat că, a lucrat la Miron Nicolai și el nu i-a achitat pe o lună de zile, ea îi cerea banii și el nu i-a dat. Atunci, ea a luat de la el lucruri și le ținea ca el să-i dea banii. Ulterior avea să le întoarcă. Ea întâlnindu-se cu el îi cerea banii, dar el spunea că o s-o împuște, dar banii nu o să-i dea. Undeva peste jumate de an s-a apropiat poliția și a ridicat lucrurile. Ea a lucrat până ce a decedat soția lui Miron Nicolai. Ea recunoaște că a luat 1 uscător de păr, un toster de pâine, un cuptor de copt pizza, 2 complete de ștergere, 2 fețe de masă, 2 bucăți de perdea, dar mai mult nu a luat nimic. ... Lui Miron Nicolai i-a comunicat că, a luat lucruri și i-a spus că, când îi dă banii, îi întoarce lucrurile. El îi datora 3 000 lei.

Deci, în circumstanțele create, fapta inculpatei urma a fi încadrată conform prevederilor art. 351 Cod penal, și deoarece quantumul prejudiciului cauzat, de către acuzare nu a fost dovedit, susține avocatul Negru Olesea că, nu a fost în modul corespunzător probată existența faptei prevăzute de art. 186 alin. (4) din Codul penal.

Conform Hotărârii Nr. 879 din 23.12.2015 cu privire la aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2016 s-a aprobat cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2016, în mărime de 5050 lei, în conformitate cu art. 126 Cod penal, se consideră proporții mari valoarea bunurilor sustrase care depășește 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Se consideră proporții mari valoarea bunurilor sustrase care depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Valoarea bunurilor pretins a fi sustrase cât și lista acestora a fost stabilită doar din declarațiile părții vătămate, nefiind prezentate nici un act de proveniență și nici măcar o dovadă a existenței acestor bunuri. Instanța de judecată nu a verificat probele administrate pe cauza dată, în vederea stabilirii sumei reale a prejudiciului cauzat părții vătămate, ceea ce contravine practicii judiciare stabilite privind sentința judecătorească, potrivit căruia, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii. dacă infracțiunea săvârșită a atras după sine un prejudiciu material - specificările: cui i-a fost cauzat prejudiciul, valoarea lui, precum și partea restituită până la judecarea cauzei și cea a prejudiciului rămas nerestituit.

Mărimea prejudiciului cauzat prin sustragere se determină conform prețurilor libere de piață la momentul examinării cauzei. În lipsa datelor cu privire la prețul bunurilor sustrase, valoarea lor poate fi stabilită în baza concluziilor expertizei merceologice, ținându-se cont și de circumstanțele expuse de proprietar.

3.1. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, avocatul Andrei Bondarencu, în numele părții vătămate Tatiana Miron a depus apel, prin care a solicitat, casarea parțială a sentinței, în partea admiterii acțiunii civile în principiu, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă încasarea din contul inculpatei în beneficiul părții vătămate a prejudiciului material în mărime de 197 966, 65 lei și prejudiciul moral în mărime de 25 000 lei, precum și a cheltuielilor de judecată suportate efectiv de către partea vătămată.

În motivarea apelului avocatul a invocat că, deși inculpata nu și-a recunoscut vina, vinovăția acesteia a fost dovedită prin probele anexate la materialele dosarului, iar în ansamblu, acestea confirmă indubitabil vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal, avându-se în vedere faptul, că din conținutul acestor probe, se indică direct la faptul, că anume inculpata, a sustras bunurile Tatianeii Miron, cauzându-i daune în proporții mari, iar faptul nerecunoașterii vinovăției și declarațiile date, urmează a fi apreciate critic, fiind o metodă de autoapărare întru evitarea pedepsei penale.

Astfel, din materialele dosarului, se înțelege că, mărimea despăgubirilor civile materiale pretinse de partea vătămată/reclamanta, este în total în sumă de 197 966,65 lei, fiind astfel pasibile de admitere și încasarea din contul inculpatei, avându-se în vedere și faptul, că determinarea valorii prejudiciului a fost exercitată la etapa urmăririi penale, reținându-se astfel valoarea bunurilor sustrase.

Totodată, urmare a acțiunilor ilegale exercitate de inculpată, partea vătămată a suportat suferințe morale, fiind privată de o viață normală, ceea ce implică o suferință psihică și presupune de asemenea o compensație și anume sub forma unor daune

morale pentru repararea prejudiciului ce a fost cauzat părții vătămate, în cuantum de 25 000 lei.

La fel, și prejudiciul moral, se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului material (patrimonial), ceea ce se apreciază prin imposibilitatea probării prejudiciului moral, iar sub acest aspect singura concluzie în acord cu practica CEDO, este anume în sensul că proba faptei ilicite este suficientă, urmând ca prejudiciul și raportul de cauzalitate să fie prezumate, urmând să se deducă producerea prejudiciului moral din simpla existență a delictului comis de natură să producă un asemenea prejudiciu, o asemenea soluție fiind determinată de caracterul subiectiv intern al prejudiciului moral.

Instanța de judecată, dispunând admiterea acțiunii civile în principiu, a ignorat faptul, că în partea daunei materiale, au fost prezentate suficiente dovezi, iar în partea prejudiciului moral, instanța urma să se pronunțe neapărat.

Or, sentința instanței de judecată în partea civilă, este în contradicție cu prevederile art. 387 alin. (1) și alin.(3) CPP, care stipulează că, odată cu pronunțarea sentinței de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge și numai în cazul excepțional când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată examinarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

În prezenta speță, potrivit lucrărilor dosarului, partea vătămată și civilă Miron Tatiana, a solicitat să fie încasat din contul inculpatei Perju Liubovi în beneficiul părții vătămate Miron Tatiana despăgubirile civile materiale (dauna materială) în mărime de 197 966, 65 lei, compensației cu titlul de dauna morală în mărime de 25 000 lei, precum și a cheltuielilor de judecată suportate efectiv de partea vătămată la examinarea cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Negru Olesea în numele inculpatei Perju Liubovi.

A fost admis apelul declarat de avocatul Bondarenco Andrei în numele părții vătămate Miron Tatiana, casată parțial sentința Judecătorei Anenii Noi, sediul Central din 25 martie 2019, în partea încasării prejudiciului moral și în această parte s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit de prima instanță, după cum urmează:

Acțiunea civilă depusă de Miron Tatiana împotriva lui Rotari (Perju) Liubovi Domenti privind încasarea prejudiciului moral se admite parțial.

Se încasează de la Rotari (Perju) Liubovi, în contul Tatianeii Miron, prejudiciul moral în sumă de 10 000 lei, în partea încasării sumei de 15 000 lei, se respinge ca neîntemeiată.

În rest sentința se menține.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatei Perju Liubovi care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptelor săvârșite de acesta încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Acțiunile inculpatei Perju Liubovi corect au fost calificate conform indicilor componenței de infracțiune prevăzute de art. 186 alin.(4) CP, după indicii calificativi

-, „Furtul”, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzare de daune în proporții mari.

Astfel, reieșind din cumulul de probe cercetate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, instanța de apel a concluzionat că apelul declarat de către avocatul Negru Olesea, în numele inculpatei Perju Liubovi împotriva sentinței Judecătorei Anenii Noi (sediul Central) din 25 martie 2019, este nefondat, or, argumentele ce țin de încadrarea juridică și vinovăția inculpatei sunt neîntemeiate fiind bazate pe presupuneri neargumentate și fără a avea vre-un suport juridic probant, ce ar permite intervenirea în soluția emisă de prima instanță în latura penală, motiv din care urmează a fi respinse

Prin urmare se reține că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatei care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite de Perju Liubovi încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat în faza de urmărire penală și cercetare judecătorească, ori cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probatoriului

Urmare a celor invocate, instanța de apel nu a reținut ca întemeiate argumentele invocate de avocatul Negru Olesea în numele inculpatei Perju Liubovi în apelul declarat cu privire la nevinovăția acesteia vis-a-vis de fapta imputată, or, însăși inculpata a recunoscut faptul că, a luat de la el (gospodăria lui Miron Nicolai) lucruri și le ținea ca el să-i dea banii. Ulterior avea să le întoarcă. Ea se întâlnea cu el și îi cerea banii, dar el i-a spus că o s-o împuște, dar banii nu o să-i dea. Nu ține minte pentru care lună urma să-i achite banii. Undeva peste jumate de an s-a apropiat poliția și a ridicat lucrurile. Ea a lucrat pînă ce a decedat soția lui Miron Nicolai. Ea recunoaște că a luat 1 uscător de păr, un toster de pâine, un cuptor de copt pizza, 2 complete de ștergere, 2 fețe de masă, 2 bucăți de perdea, dar mai mult nu a luat nimic. Ea în toată ziua lua cîte un lucru, cînd o ducea acasă. Tot inculpata a declarat că, ea nu a numărat costul lucrurilor luate. Numai Miron Nicolai cunoștea că, ea a luat lucrurile. Lui Miron Sergiu și Tatiana nu i-a spus nimic despre lucrurile luate. Bunurile luate le-a ținut acasă, ulterior cînd el a amenințat-o, ea le-a dus la vecin, apoi le-a adus acasă înapoi.

Totodată, versiunea părții apărării și a inculpatei precum că a luat bunuri, din motiv că Miron Nicolai nu i-a achitat pentru serviciul prestat și urma să le restituie după ce acesta îi va achita suma datorată, deoarece aceste declarații se combat prin declarațiile martorului Miron Nicolai și prin alte acțiuni de urmărire penală cum ar fi ridicări, perchiziții în cadrul, căroră au fost ridicate bunuri de la domiciliul inculpatei și rudelor ei, valoare căroră este mai mare decît suma datorată, în valoare de 3 000 lei. Mai mult, versiunea acesteia cu privire la existența pretinsei datorii nu a fost confirmată în cadrul cercetării judecătorești, mai mult, martorului Miron Nicolai a declarat că, ultimul an i-a achitat inculpatei lunar 3000 lei, iar banii îi dădea regulat. Niciodată ea nu s-a adresat la el că i-ar fi dator cu bani. Bunurile fiicei care le-a adus din Italia le păstra în pod în cutii. De asemenea, pretinsa stingere a obligației de plată pentru îngrijirea acordată soției acestuia, nu afectează corectitudinea încadrării juridice a faptei incriminate de acuzarea de stat și nu constituie temei de a considera că, fapta săvârșită de inculpată nu întrunește elementele infracțiunii de furt cu cauzarea de daune în proporții mari.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele din apelul avocatului inculpatei precum că, fapta inculpatei urma a fi încadrată conform prevederilor art. 351 din

Codul penal, și deoarece cuantumul prejudiciului cauzat, de către acuzare nu a fost dovedit, nu a fost în modul corespunzător probată existența faptei prevăzute de art. 186 alin. (4) din Codul penal.

În susținerea poziției sale, instanța de apel a reținut faptul că, bunurile sustrase în valoare indicată în rechizitoriu se confirmă prin declarațiile părții vătămate Miron Tatiana potrivit cărora: „, tot ce procura, ducea evidența. Ea alegea lucruri de calitate bună cu gândul că când se va întoarce în țară, va avea de toate. Lucrurile le păstra în casă la părinți... Ea are înscrisuri prin care ducea evidența bunurilor trimise. Sunt scrise șervete mici 35x55 - 32 bucăți - 2 euro, șervete mari gofrat- 2- 3 euro, set câte două -7, sete șervete -2 bucăți la 3 euro, în afară de înscrisurile date ea a mai trimis șervete. Inculpata Perju a lucrat la ei, îngrijea de mama ei în 2016. Tata verifica bunurile în pod...Ea avea video cameră și ea era în cutiile din pod și s-a furat totul din cutii...”.

Declarațiile părții vătămate Miron Tatiana, se confirmă și prin declarațiile reprezentantului părții vătămate Miron Sergiu care a menționat că, lucrurile erau în podul casei și în pod se intră numai prin interiorul casei. Lui tata i-a spus Bodiu Nina că, lucrurile le-a sustras Perju Liubovi.

În aceeași ordine de idei, urmează a fi reținute declarațiile martorului Bodiu Nina, prin care a indicat direct la inculpată ca fiind persoana la care în casă a văzut bunurile sustrase, descriindu-le cu lux de amănunte or, aceasta a declarat că:„, a venit acasă la Perju Liubovi, a scos hainele care a spus că le-a luat de la Miron Nicolai și le-a pus în saci și a spus că se duce la vecinul Ion Rotari să-1 roage să le ducă cu mașina și a luat sacii și i-a dus pînă la ușa casei lui Ion Rotari. Ea a dus un sac și o geantă. În saci a pus băsmăli, halate, fețe de perne, cămăși de noapte pentru femei, cearșafuri, pahare, toster, fen de uscat părul, fen de îndreptat părul, cuptor de copt, căni pentru cafea și ceai, complete de pahare diferite. Bunurile le-a pus în saci de 50 kg. A fost undeva 2-3 saci.”

Cele menționate de către martorul Bodiu Nina, au fost confirmate de către martorul Rotari Ion: „, într-o zi ea s-a apropiat de el și l-a rugat să păstreze la el niște saci cu ștergare. În saci se vedeau șervete, băsmăli... Era placă într-un pachet aparte, erau halate și șervete. Tigăi nu a văzut, dar cănuțe de ceramică erau. A mers de două ori la Perju acasă și împreună cu ea a adus sacii cu lucruri... într-o sacoșă a văzut furculițe și linguri”.

De asemenea, vinovăția lui Perju Liubovi în săvârșirea infracțiunii incriminate, cât și mărimea prejudiciului cauzat, în proporții mari se mai confirmă și prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10.08.2017, cu foto-tabelul anexă, conform căruia în podul gospodăriei lui Miron Nicolae s-a constatat lipsa bunurilor, iar prin procesul-verbal de ridicare din 17.08.2017 și procesul-verbal de percheziție din 05.01.2018 efectuate la domiciliul inculpatului Perju Liubovi, au fost ridicate mai multe bunuri sustrase ce aparțin părții vătămate.

Analizând în ansamblu probele cauzei penale date prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, permit instanței de apel de a concluziona că instanța de fond corect a încadrat juridic acțiunile inculpatei Perju Liubovi în săvârșirea acțiunilor prejudiciabile descrise în cauza penală.

Astfel, instanța de fond întemeiat a apreciat critic declarațiile inculpatei, considerând a fi neveridice și date cu scopul evitării răspunderii penale, or, acestea se contrazic prin întregul sistem de probe cercetate în instanța de fond, care combat în

întregime versiunea inculpatei, și anume declarațiile părții vătămate Miron Tatiana, care în ședință de judecată a relatat instanței că, bunurile materiale ce i-au fost sustrate, se aflau spre păstrare în casa părinților ei, iar martorii Bodiu Nina și Rotari Ion în ședință de judecată au confirmat faptul că, Perju Liubovi a intrat în posesia bunurilor materiale în cauză transportându-le inițial spre domiciliul său, iar apoi pentru păstrare temporară la domiciliul lui Rotari Ion, iar peste câteva zile au fost iarăși transportate spre domiciliul lui Perju Liubovi.

În deplin acord cu cele enunțate supra, instanța de apel a reiterat că nu pot fi reținute ca fiind plauzibile argumentele avocatului privind achitarea inculpatei Perju Liubovi, ori de către instanța de fond au fost cercetare în ansamblu probele, verificate în ședința instanței de apel, fiind analizate în ansamblu prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, instanța de fond a argumentat deplin poziția adoptată, în partea ce ține de incadrarea juridică a faptei și vinovăția inculpatei, din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, cât și din punct de vedere a prevederilor legale.

Instanța de apel a respins integral argumentele inculpatei Perju Liubovi privind casarea sentinței și achitarea sa, deoarece acestea nu și-au găsit confirmare și poartă un caracter pur declarativ nefiind probate în modul stabilit.

În continuare, instanța de apel a reținut că, avocatul Bondarencu Andrei, care acționează în interesele părții vătămate Miron Tatiana prin cererea de apel, critică sentința în partea laturii civile, sentința nefiind contestată în privința încadrării juridice și a vinovăției.

Analizând temeiul nominalizat în raport cu motivele invocate în apel, instanța de apel a constatat că acesta își găsește confirmarea la judecarea apelului declarat, existând motive temeinice de implicare a instanței de apel în partea expunerii asupra acțiunii civile, cu referire la prejudiciul moral, înaintate de partea civilă Miron Tatiana.

În acest context, instanța de apel a relevat că în conformitate cu prevederile art. 219 alin.(1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Iar potrivit alin. (2) al aceleiași norme legale, persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin:

1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală;

2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum și repararea bunurilor deteriorate;

3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală;

4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale.

Conform art. 221 alin. (1) și alin.(2) Cod de procedură penală acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătorești. Acțiunea civilă se intentează față de bănuit, învinuit, inculpat, față de o

persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinutului, inculpatului.

Astfel, din materialele cauzei penale rezultă că, Miron Tatiana a înaintat o acțiune civilă în ședința instanței de apel împotriva inculpatei Perju Liubovi privind încasarea prejudiciului material în sumă de 197 966,65 lei și prejudiciul moral în sumă de 25 000, 00 lei.

Subsecvent, având în vedere faptul că, inculpata Perju Liubovi, se face vinovată de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (4) Cod penal, nefiind stabilite careva circumstanțe privind casarea sentinței în partea încadrării juridice și vinovăției inculpatei, instanța de apel a reținut că, instanța de fond just a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de partea vătămată împotriva inculpatei Perju Liubovi, cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin infracțiune, ținând cont de faptul că, prejudiciul material cauzat, care reiese din bunurile ce au fost sustrate și au fost estimate prin materialele cauzei penale, însă nu a fost determinat care bunuri materiale precum și valoarea lor au fost restituite părții vătămate, și care bunuri materiale și valoarea celor ce urmează a fi restituite părții vătămate de către IP Anenii Noi, care sunt deținute în camera sa de păstrare.

Totodată, instanța de apel a reținut că, instanța de fond în mod eronat a admis în principiu acțiunea civilă în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral or, în conformitate cu prevederile art. 2036 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Alin. (2) prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. Conform prevederilor alin. (3) reparația prejudiciului moral se face și în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerată în folosul comunității și în alte cazuri prevăzute de lege. Alin. (4) dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacție echitabilă persoanei vătămate doar când aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat și persoana vătămată astfel va putea obține o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit. Conform alin. (5) dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacție sau printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

În acest, sens urmează a fi reținut că, în ședință judiciară s-a stabilit cu certitudine că Miron Tatiana a avut de suportat și un prejudiciu de natură morală. Estimarea daunei morale suportate de către Miron Tatiana se probează prin faptul că urmare a acțiunilor ilegale ale inculpatei, partea vătămată a avut de suferit psihic, fiind privată de posibilitatea de a dispune de bunurile personale pentru care a muncit mult agonisindu-le.

Astfel, instanța consideră că suma în mărime de 10 000,00 lei este echitabilă și în corespundere cu circumstanțele comiterii de către inculpată a acțiunilor ilegale prin comiterea furtului, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzare de daune în proporții mari.

În acest sens, instanța de apel a reținut că la aprecierea cuantumului prejudiciului moral urmează a se ține cont de, caracterul și gravitatea suferințelor fizice cauzate persoanei vătămate, gradul vinovăției autorului prejudiciului, personalitatea inculpatului.

Ca urmare, instanța de apel a considerat oportun și adecvat, luând în considerare circumstanțele expuse supra de a încasa de la Perju Liubovi în beneficiul părții vătămate Miron Tatiana a prejudiciul moral în mărime de 10 000 (zece mii) lei.

Astfel, instanța de apel a reținut că cuantumul prejudiciului moral în mărime de 25 000,00 lei solicitat de partea vătămată este una exagerată, în viziunea instanței suma de 10 000,00 lei constituie o satisfacție echitabilă pentru dreptul pretins a fi încălcat.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Bondarenco Andrei în numele părții vătămate Miron Tatiana, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea acțiunii civile, prin care să fie dispusă încasarea din contul inculpatei în beneficiul părții vătămate a prejudiciului material în mărime de 197 966, 65 lei și prejudiciul moral în mărime de 25 000 lei, precum și a cheltuielilor de judecată suportate efectiv de către partea vătămată. Recurentul invocă aceleași motive declarate în cererea de apel (pct. 3.1 din decizie). De asemenea, în partea daunei morale au fost prezentate suficiente dovezi, orim instanța de apel nu motivat explicit și cu referire la faptele inculpatei.

5.1. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Negru Olesea în numele inculpatei Rotari (Perju) Liubovi, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 16) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel. Recurentul invocă aceleași motive declarate în cererea de apel (pct. 3 din decizie). De asemenea, instanța de apel nu a analizat materialele cauzei și în soluționarea cauzei s-a referit la circumstanțele neprobate și neargumentate. Inculpata a menționat că a luat care-va bunuri, însă nu toate cele menționate de partea vătămată, exercitându-și samavolnic dreptul său de recompensă pentru serviciile acordate de îngrijire. În asemenea circumstanțe, apărarea consideră că, fapta urmează să fie reîncadrată în prevederile art. 351 Cod penal. Totodată, valoarea bunului pretins a fi sustrase și lista acestora, a fost stabilită doar din declarațiile părții vătămate, nefiind prezent nici un act de proveniență și nici mocar o dovadă a existenței acestor bunuri.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită inadmisibilitatea acestora, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, or, în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Bondarenco Andrei în numele părții vătămate Miron Tatiana:

Potrivit textului recursului declarat de către apărătorul părții vătămate, se invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Colegiul penal consideră că, instanța de apel legal și întemeiat a pronunțat decizia, constatând corect stabilirea circumstanțelor de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunilor imputate, motivându-și soluția în acest sens.

Este de menționat că, motivele expuse în recurs ordinar au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel, le-a examinat apreciind toate probele din dosar în ansamblu și conform art. 414 alin. (3), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat asupra motivelor invocate în apel. O nouă reapreciere a probelor nu poate fi efectuată de către instanța de recurs, deoarece aceasta judecă numai temeiurile de drept.

Mai mult, Colegiul penal menționează că, la etapa recursului ordinar instanța de recurs nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci verifică doar dacă s-au aplicat corect normele de drept la faptele constatate de instanța de fond și, după caz, de instanța de apel.

Totodată, Colegiul penal consideră că, justificat instanța de apel a încasat de la Rotari (Perju) Liubovi dauna morală cauzată în beneficiul părții vătămate, suma de 10 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, întrucât în procesul penal acțiunea civilă este o modalitate de reparare a prejudiciului cauzat prin infracțiune, iar repararea prejudiciilor morale prezintă o modalitate distinctă, rezultat din lezarea sentimentelor de afecțiune.

Față de cele ce preced, instanța de recurs menționează că, despăgubirile pentru daune morale se disting de cele pentru daune materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

În acest scop, pentru ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei, astfel, în cazul infracțiunilor contra persoanei, soldate cu vătămări corporale ușoare, este necesar să fie luate în considerare suferințele fizice și morale, care au fost cauzate prin fapta infracțională săvârșită de inculpat, precum și toate consecințele acestuia.

Mai mult, pe aceiași cale de considerente, se enunță că potrivit art. 2036 Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la repararea prejudiciului prin plata de despăgubiri. Art. 2037 Cod civil prevede că, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

Din materialele cauzei, rezultă că partea vătămată a trecut prin suferință morală, iar instanța de apel a conchis corect că aceste suferințe urmează a fi recuperate de inculpata prin contra-echivalent bănesc în sumă de 10 000 lei, sumă ce a fost considerată echitabilă pentru recuperare a prejudiciului moral suferit.

Totodată, Colegiul penal menționează că, instanța de apel, rejudecând cauza cu pronunțarea unei noi hotărâri, a motivat argumentat admiterea acțiunii civile, ținând cont de gradul de suferințe fizice și psihice cauzate prin vătămarea integrității corporale a victimei, circumstanțele concrete ale cauzei, starea precară materială și personalitatea inculpatului. Astfel, la acest capitol Colegiul apreciază ca vădit neîntemeiată solicitarea recurentului.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că, acesta este vădit neîntemeiat.

Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Negru Olesea în numele inculpatei Rotari (Perju) Liubovi.

Cît privește temeiul de recurs invocat de recurent, prin prisma pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul penal constată că, temeiul menționat nu și-a găsit confirmare, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414, 415, 417 alin.8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Se reține, că instanța de apel, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat, motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

Colegiul constată că temeiul la care se referă autorul recursului nu persistă în cauză, deoarece din decizia instanței de apel rezultă că probele administrate au fost analizate obiectiv și a fost dat răspuns la toate argumentele apărării expuse în apel.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Rotari (Perju) Liubovi privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal să fie întemeiată și legală.

La concluzia enunțată instanța de apel a ajuns, în rezultatul cercetării probelor, descrise în pct.4.1 al prezentei decizii, care au fost apreciate conform art.101 Cod procedură penală, iar careva temei de a considera că concluzia instanței de apel este eronată la caz lipsește

Astfel, instanța de apel, corect și-a întemeiat soluția de condamnare pe baza probelor cercetate, apreciind just declarațiile inculpatului, declarațiile martorilor Bodiu Nina și Rotari Ion precum și prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10.08.2017, cu foto-tabelul anexă, conform căruia în podul gospodăriei lui Miron

Nicolae s-a constatat lipsa bunurilor, iar prin procesul-verbal de ridicare din 17.08.2017 și procesul-verbal de percheziție din 05.01.2018 efectuate la domiciliul inculpatului Perju Liubovi, au fost ridicate mai multe bunuri sustrase ce aparțin părții vătămate, Colegiul penal constată că ele demonstrează cu certitudine vina inculpatei în comiterea infracțiunii imputate și care combat argumentele declarate de către apărător privind achitarea inculpatei, iar faptul că inculpata a recunoscut vina parțial în comiterea infracțiunii încriminate se consideră ca tendința ultimei să prezinte o stare de fapt nereală și neplauzibilă, care să-i atenueze răspunderea penală, deoarece aceste declarații se combat prin cumulul de probe administrate la urmărirea penală, care în rezultatul cercetării lor, fiind apreciate conform art.101 Cod procedură penală.

Mai mult ca atât, referitor la motivele invocate în cererea de recurs, Colegiul penal menționează că, decizia instanței de apel este una argumentată inclusiv în raport cu cererea de apel a apărării, care sunt identice cu argumentele recursului declarat, totodată instanța de recurs consideră că, repronunțarea asupra argumentelor recursului nu poate duce la casarea deciziei contestate, or potrivit practicii CEDO (Coroi vs R.Moldova, 15.03.2011), Curtea a specificat că, „ (...) este adevărat că decizia Curții de Apel a fost foarte succintă și doar a menținut hotărârea primei instanțe. Totuși, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum și având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6 § 1 CEDO”.

Cu referire la temeiul de casare a deciziei instanței de apel prevăzut art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii Colegiul penal conchide că, raportând respectiva normă la situația în cauză, acest temei nu și-a găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent. Or, prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, a fost dovedită prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești. Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate inculpatei, inclusiv vinovăția acesteia, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Colegiul penal constată, că instanța de apel, respectând prevederile legislației în vigoare, a supus unei verificări minuțioase, sub toate aspectele, probele prezentate de părți și anume declarațiile martorilor precum și actele cauzei, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, ce nu trezesc careva dubii și care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii în baza art. 186 alin. 4) Cod penal a fost dovedită integral.

Referirea recurentului la temeiul prevăzut în art.427 alin.(1) pct.16) Cod de procedură penală, nu poate fi reținută, deoarece acest temei poate fi invocat atunci când norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție în cauze similare. Acest temei este îndreptat spre unificarea practicii judiciare, iar la invocarea temeiului respectiv de drept, sarcina probațiunii îi revine recurentului, care prin exemple elocvente cu referire la cauze concrete, trebuie să demonstreze faptul că instanța de recurs în cauze similare, anterior a adoptat soluții contradictorii cu cele reținute în speța în cauză, ori, recurentul nu aduce nici un exemplu similar care contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care face referire avocatul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, fapt ce impune inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Negru Olesea în numele inculpatei Rotari (Perju) Liubovi.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de avocatul Bondarenco Andrei în numele părții vătămate Miron Tatiana, de avocatul Negru Olesea în numele inculpatei Rotari (Perju) Liubovi, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2019, în cauza penală, în privința lui **Rotari (Perju) Liubovi XXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **20 februarie 2020**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan